

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PODNEBJE IN ENERGIJO

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

T: 01 478 82 00

E: gp.mope@gov.si

www.mope.gov.si

Številka: 007-156/2024

Ljubljana, 13. 06. 2025

EVA: 2024-2570-0067

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Uredbe o spremembah uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji

S K L E P :

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o spremembah uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov ter ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Barbara Kolenko Helbl

generalna sekretarka

Prejmejo:

- **MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO, TURIZEM IN ŠPORT**
- **MINISTRSTVO ZA KOHEZIJO IN REGIONALNI RAZVOJ**
- **MINISTRSTVO ZA NARAVNE VIRE IN PROSTOR**
- **MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PODNEBJE IN ENERGIJO**
- **MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE**
- **MINISTRSTVO ZA ZUNANJE IN EVROPSKE ZADEVE**
- **MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO**
- **MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO**
- **MINISTRSTVO ZA FINANCE**
- **MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO**

– SLUŽBA VLADE RS ZA ZAKONODAJO		
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:		
/		
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:		
– mag. Bojan Kumer, minister, – Uroš Vajgl, državni sekretar, – mag. Tanja Bolte, generalna direktorica, Direktorat za okolje		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
Pri pripravi gradiva ni bilo zunanjih sodelavcev.		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
/		
5. Kratek povzetek gradiva:		
S predlagano spremembo vnašamo v obstoječi predpis določbe drugi in tretji odstavek 18. člena, tretji odstavek 21. člena in šestega odstavka 24. člena ter enajsti odstavek 116. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE in 23/24; v nadaljevanju: ZVO-2), predvsem določbo, da Vlada z namenom zmanjšanja znatnega tveganja za zdravje ljudi in za okolje določi za naprave za sosežig odpadkov iz 110. člena ZVO-2A mejne vrednosti emisij najmanj tako strogo, kot so določene v zaključkih o BAT za naprave za sežig odpadkov, razen če zaključki o BAT za naprave za sosežig odpadkov določajo strožje mejne vrednosti emisij.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
/		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje): – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma				

projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

Finančnih posledic zaradi predlagane spremembe predpisa za javne finance ne bo.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

Na predlagano gradivo v času javne obravnave še nismo prejeli pripomb. Predpis ne vpliva na pristojnosti, delovanje ali financiranje občin, zato jim predlog predpisa ni bil posebej posredovan.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

Na predlagano gradivo v času javne obravnave še nismo prejeli pripomb.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

Datum objave: 16. 5. 2025

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Na predlagano gradivo v času javne obravnave še nismo prejeli pripomb.

Upoštevani so bili:

Na predlagano gradivo v času javne obravnave še nismo prejeli pripomb.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Na predlagano gradivo v času javne obravnave še nismo prejeli pripomb.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

NE

**Mag. Bojan Kumer
Minister**

Priloge:

- Priloga: predlog predpisa z obrazložitvijo

PRILOGA:

Predlog predpisa z obrazložitvijo:

1. Pravna podlaga

Pravna podlaga za predlog Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov so drugi in tretji odstavek 18. člena, tretji odstavek 21. člena, šesti odstavek 24. člena ter enajsti odstavek 116. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24 in 21/25 – ZOPVOOV; v nadaljevanju: ZVO-2).

2. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa

Veljavna Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov (Uradni list RS, št. 8/16, 116/21 in 44/22 – ZVO-2; v nadaljevanju: uredba) določa pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje, mejne vrednosti emisije snovi v zrak in ukrepe za nadzor emisije snovi v zrak, mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadne vode in ukrepe za nadzor emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov, pravila ravnanja z odpadki in ostanki, pogoje obratovanja, zahteve za obratovalni monitoring emisije snovi v zrak in emisije snovi pri odvajanju odpadne vode.

S spremembo uredbe smo prenesli zahtevo iz 1. člena in desetega odstavka 2. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-2A) (Uradni list RS, št. 23/24), ki določa, da vlada z namenom zmanjšanja znatnega tveganja za zdravje ljudi in za okolje določi za naprave za sosežig odpadkov iz 110. člena ZVO-2A mejne vrednosti emisij najmanj tako strogo, kot so določene v zaključkih o BAT za naprave za sežig odpadkov, razen če zaključki o BAT za naprave za sosežig odpadkov določajo strožje mejne vrednosti emisij, obratovalni monitoring v napravah za sosežig odpadkov iz 110. člena ZVO-2A pa se izvaja tako kot v napravah za sežig odpadkov iz 110. člena ZVO-2A, razen kadar je za te naprave za sosežig odpadkov predpisano izvajanje pogostejših meritev.

Najmanj stroge mejne vrednosti emisij iz zaključka o BAT za sežig odpadkov so določene v prilogi 4, ki se uporablja za vse naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki povzročajo industrijske emisije. Poleg tega je določeno, da se priloga 4 ne uporablja v primeru, ko veljavni zaključki o BAT, torej zaključki o BAT, ki veljajo za posamezni tip naprave v skladu z evropskimi predpisi, določajo nižje ravni emisij, ter v primeru, ko drugi notranji predpisi določajo strožje mejne vrednosti. Za zmanjšanje znatnega tveganja za zdravje ljudi in okolje so določene tudi polurne mejne vrednosti, ki jih zaključek o BAT za sežig odpadkov sploh ne določa.

Mejne vrednosti iz priloge 1 in priloge 2 se namreč uporabljajo za naprave, ki niso naprave, ki povzročajo industrijske emisije. Za naprave, ki povzročajo industrijske emisije, se v skladu z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije uporabljajo zaključki o BAT, ki so predpisani za posamezno vrsto naprave – veljavni zaključki o BAT. Ne glede na ravni emisij, ki so določene v veljavnih zaključkih o BAT, pa v skladu s spremembo ZVO-2 za naprave, ki so naprave, ki povzročajo industrijske emisije, uporabljamo mejne vrednosti iz priloge 4, razen če so z notranjimi predpisi na podlagi ZVO-2 določene nižje mejne vrednosti ali so v veljavnem zaključku o BAT določene strožje ravni emisij.

Mejne vrednosti so določene za emisije snovi v zrak in za emisije snovi v vode v skladu z zaključki o BAT za sežig odpadkov v skladu s spremenjenim 18. členom ZVO-2.

Ker 116. člen ZVO-2 govori o možnosti določitve manj strogih mejnih vrednosti emisij od tistih, ki so določene na podlagi zaključkov o BAT, je vlada določila metodologijo za uveljavljanje takšnega odstopanja, ki se lahko dovoli ob vsakokratnem preverjanju za največ deset let. Ta metodologija je opisana v novi prilogi 5 in v skladu z določbami Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah temelji na oceni stroškov in koristi.

V nadaljevanju so po posameznih členih pojasnjene posamezne spremembe in dopolnitve glede na doslej veljavno uredbo, in sicer:

– v 1. in 3. členu se popravi sklic na ustrezen predpis, ki ni več Uredba o vrstah dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega temveč Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, ki je nadomestila to uredbo. V nadaljnjih spremembah uredbe se določajo sklici na ta predpis in je treba zagotoviti enako pojmovanje v vseh določbah;

– v 2. členu se popravi neustrezna definicija mejne vrednost skupnih emisij C, ki poleg emisij zaradi zgorevanja goriva in zaradi zgorevanja odpadkov zajema tudi emisije iz procesa, ki poteka v napravi, kar je v skladu z enačbo iz 1. točke dela 4 Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah, ki za izračun mejne vrednosti skupnih emisij C upošteva volumen odpadnega plina, ki nastane zaradi sežiga odpadkov, ter volumen odpadnega plina, ki nastane med procesom v napravi skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv razen odpadkov;

– v 4. členu se besedilo obstoječe tretje alineje petega odstavka 9 člena popravi tako, da se nanaša na pravo alinejo prvega odstavka 6. člena;

– v 5. členu se besedilo obstoječega 10. člena uskladi z zahtevami Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah glede obratovanja v posebnih pogojih. Določbi glede pravil ravnanja ob okvari naprave, ki jih je doslej vseboval 26. člen te uredbe, se prestavita v prenovljena peti in sedmi odstavek 10. člena te uredbe, prepovedi glede preseganja mejnih vrednosti pod posebnimi obratovalnimi pogoji, ki so bile doslej zapisane v 2. točki v 1. delu priloge 1 uredbe, pa se prestavijo v novi šesti odstavek 10. člena, ki združuje vse določbe, povezane s posebnimi obratovalnimi pogoji;

– v 6. členu se v uredbo dodaja nov 10.a člen, ki ureja mejne vrednosti emisij za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, in sicer je v:

- prvem odstavku na podlagi zahteve drugega odstavka 18. člena ZVO-2, ki določa, da vlada za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, določi mejne vrednosti emisij najmanj tako strogo, kot so določene v zaključkih o BAT za naprave za sežig odpadkov, razen če zaključki o BAT za naprave za sosežig odpadkov določajo strožje mejne vrednosti emisij, določeno, da se za te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju določijo mejne vrednosti emisij iz priloge 4 uredbe, kjer je prepis najmanj strogih mejnih vrednosti iz zaključka o BAT za sežig odpadkov, ki so strožje od mejnih vrednosti iz sicer veljavnih zaključkov o BAT in od mejnih vrednosti iz predpisa, ki ureja obratovanje naprav za sosežig;
- drugem odstavku določeno vrednotenje skladnosti merjenih in izračunanih vrednosti emisij snovi v zrak z zahtevami te uredbe;
- tretjem odstavku določeno vrednotenje skladnosti merjenih in izračunanih vrednosti emisij snovi v odpadni vodi z zahtevami te uredbe;

– dodaja se tudi nov 10.b člen, ki ureja izjeme pri določanju mejnih vrednosti v skladu z določbami enajstega odstavka 116. člena ZVO-2, in sicer je v:

- prvem odstavku določeno, da se lahko v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi manj stroge mejne vrednosti emisij v skladu z določbami enajstega odstavka 116. člena ZVO-2, določen je tudi čas veljavnosti takšne izjeme, ki se lahko ob izpolnjevanju pogojev iz priloge 5 kadarkoli podaljša. Pri spremembah okoljevarstvenih dovoljenj je sicer treba upoštevati prehodne določbe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-2A) (Uradni list RS, št. 23/24);
- drugem odstavku določeno, pod katerimi pogoji se v skladu z določbami dvanajstega in trinajstega odstavka 116. člena ZVO-2 lahko uveljavlja izjema in določi manj stroge vrednosti emisij;
- tretjem odstavku določeno, da se ocena nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi izdeli v skladu z novo prilogo 5;
- četrtem odstavku določeno, da se izpolnjevanje preostalih zahtev izkaže z dokumentacijo, ki je zahtevana ob vložitvi vloge za izdajo ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja;

– v 7. členu se črta 26. člen, katerega določbe so smiselno predstavljene v peti in sedmi odstavki 10. člena;

– v 8. členu so opisane spremembe priloge 1 uredbe, in sicer se črta točka 2 iz 1. dela priloge 1 uredbe, saj se besedilo prestavi v šesti odstavek 10. člena;

– v 9. členu so opisane spremembe priloge 2 uredbe, in sicer se določi, da se faktorji toksične ekvivalence za določanje dioksinov in furanov uporabljajo tudi v primeru odpadne vode, kar je v skladu z zahtevami Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah;

– v 10. členu so opisane spremembe priloge 3 uredbe, in sicer se določi merilna negotovost za parameter živo srebro (Hg), ki doslej ni bila določena, meritve pa so zahtevane;

– v 11. členu se doda nova priloga 4 uredbe, ki določa mejne vrednosti emisij za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije

in nova priloga 5 uredbe, ki za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, določa pravila glede uveljavljanja odstopanj od nekaterih mejnih vrednosti iz priloge 4 uredbe;

– v 12. členu je predpisan začetek veljavnosti te uredbe.

PREDLOG PREDPISA:

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 18. člena, tretjega odstavka 21. člena, šestega odstavka 24. člena in za izvajanje enajstega odstavka 116. člena ter v zvezi s prvim odstavkom 264. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24 in 21/25 – ZOPVOOV) Vlada Republike Slovenije izdaja

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah

Uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov

1. člen

V Uredbi o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov (Uradni list RS, št. 8/16, 116/21 in 44/22 – ZVO-2) se v 1. členu v petem odstavku besedilo »predpis, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega« nadomesti z besedilom »predpis, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije«.

2. člen

V 3. členu se 4. točka prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»4. mejna vrednost skupnih emisij C je mejna vrednost emisij, nastalih med procesi v napravi skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv, razen odpadkov, in emisij, nastalih zaradi sežiga odpadkov, v napravi za sosežig.«.

3. člen

V 4. členu se četrty in peti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(4) Če se sežigalnica ali naprava za sosežig uvršča med naprave iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, se okoljevarstveno dovoljenje za njeno obratovanje izda v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, če so izpolnjene tudi zahteve iz te uredbe.

(5) Če sprememba v obratovanju sežigalnice ali naprave za sosežig, ki je naprava v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, in ki obdeluje samo nenevarne odpadke, vključuje sežiganje ali sosežiganje nevarnih odpadkov, se taka sprememba šteje za večjo spremembo naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije.«.

4. člen

V 9. členu se v tretji alineji petega odstavka besedilo »v skladu s sedmo alinejo« nadomesti z besedilom »v skladu s šesto alinejo«.

5. člen

V 10. členu se tretji do peti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

» (3) Sežigalnica ali naprava za sosežig odpadkov ali posamezna peč, ki je del sežigalnice ali naprave za sosežig odpadkov, v nobenih okoliščinah ne sme nadaljevati sežiganja odpadkov neprekinjeno več kot štiri ure, kadar so mejne vrednosti emisij iz tabele 1.2 iz 1. dela priloge 1 te uredbe oziroma iz tabel 1.2, 2.2 ali 3.2 iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe, presežene.

(4) Skupni čas obratovanja pod pogoji iz prejšnjega odstavka za vse peči, ki so povezane s posamezno napravo za čiščenje odpadnih plinov, ne sme presežati 60 ur v enem letu.

(5) V primeru okvare sežigalnice, naprave za sosežig ali posamezne linije za sežig ali sosežig ali tehnično neizogibnih ustavitov ali motenj v delovanju čistilnih ali merilnih naprav, mora upravljavec takoj, ko je to mogoče, zmanjšati obseg sežiga odpadkov ali popolnoma ustaviti sežig odpadkov do takrat, ko se znova lahko začne normalno obratovanje, pri čemer se upoštevajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.«.

Za petim odstavkom se dodata nova, šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) V primeru obratovanja sežigalnice pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena velja, da:

- koncentracija celotnega prahu, izražena kot polurno povprečje, ne sme v nobenih okoliščinah preseči 150 mg/m^3 ;
- koncentracija TOC, izražena kot polurno povprečje, ne sme preseči 20 mg/m^3 ;
- koncentracija CO, izražena kot polurno povprečje, ne sme preseči 100 mg/m^3 .

(7) Upravljavec mora o okvari, ki ima za posledico preseganje mejnih vrednosti iz te uredbe, takoj obvestiti pristojnega inšpektorja.«.

6. člen

Za 10. členom se dodata nova, 10.a in 10.b člen, ki se glasita:

»10.a člen

(naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije)

- (1) Ne glede na določbe petega odstavka 1. člena, drugega odstavka 7. člena, tretjega odstavka 8. člena in prvega odstavka 9. člena te uredbe se za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, v okoljevarstvenem dovoljenju določijo mejne vrednosti emisij in obratovalni monitoring vsaj tako strogo, kot je določeno v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/2010 z dne 12. novembra 2019 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) za sežiganje odpadkov na podlagi Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (UL L št. 312 z dne 3. 12. 2019, str. 55) tako, da se uporabijo mejne vrednosti za vse parametre, ki jih je treba določiti in so vključeni v ta zaključek o BAT, ter druge mejne vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, razen če so za napravo določene strožje mejne vrednosti v skladu s predpisi na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, ali strožje ravni emisij v skladu z veljavnimi zaključki o BAT.
- (2) Ne glede na določbe petega odstavka 7. člena te uredbe so zahteve glede mejnih vrednosti emisij v zrak za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, izpolnjene, če:
 1. nobena od dnevnih povprečnih vrednosti emisij ne preseže nobene dnevne mejne vrednosti emisij, ki je za napravo določena v okoljevarstvenem dovoljenju;
 2. nobena od povprečnih vrednosti emisij v vzorčevalnem obdobju, določenem za težke kovine ter dioksine in furane, ne preseže nobene mejne vrednosti emisij, ki je za napravo določena v okoljevarstvenem dovoljenju;
 3. nobena od polurnih povprečnih vrednosti emisij ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A tabele 1.2 iz priloge 4 te uredbe in 97 % polurnih povprečnih vrednosti emisij v letu ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B tabele 1.2 iz priloge 4 te uredbe;
 4. ne glede na prejšnjo točko v cementarnah nobena od polurnih povprečnih vrednosti emisij ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A tabele 2.2 iz priloge 4 te uredbe in 97% polurnih povprečnih vrednosti emisij v letu ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B tabele 2.2 iz priloge 4 te uredbe;
 5. v cementarnah letne povprečne vrednosti emisij ne presežejo nobene mejne vrednosti emisij iz tabele 2.4 iz priloge 4 te uredbe;

6. ne glede na 3. in 4. točko tega odstavka v napravah za sosežig odpadkov, ki so kurilne naprave, nobena od polurnih povprečnih vrednosti emisij ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A tabele 2.2 iz priloge 4 te uredbe in 97 % polurnih povprečnih vrednosti emisij v letu ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B tabele 3.2 iz priloge 4 te uredbe.
- (3) Ne glede na določbe petega odstavka 9. člena te uredbe so zahteve glede mejnih vrednosti emisij v odpadni vodi za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, izpolnjene, če:
1. nobena od izmerjenih vrednosti emisij neraztopljenih snovi ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz tabele 4 iz priloge 4 te uredbe;
 2. nobena izračunana vrednost emisij dioksinov in furanov ne preseže mejne vrednosti emisij iz tabele 4 in 5 iz priloge 4 te uredbe;
 3. nobena izmerjena vrednost emisij kovin in polkovin na leto ne preseže nobene mejne vrednosti emisij iz tabele 4 in 5 iz priloge 4 te uredbe ali največ 5 % vzorcev presega mejne vrednosti emisij za kovine in polkovine iz tabel 4 in 5 iz priloge 4 te uredbe, pod pogojem, da je pogostost meritev več kot 20 vzorcev na leto, kar se določi v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s šesto alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

10.b člen (določanje manj strogih mejnih vrednosti)

- (1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena lahko upravljavec v vsakokratnem postopku pridobitve ali spremembe okoljevarstvenega dovoljenja za določen čas največ desetih let zaprosi za določitev manj strogih mejnih vrednosti kot so določene v tabelah 1.1., 1.3., 2.1, 2.3, 3.1, 3.3, 4 in 5 priloge 4 te uredbe.
- (2) Ministrstvo v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena v okoljevarstvenem dovoljenju določi manj stroge mejne vrednosti emisij, če ugotovi, da:
1. je posamezne zahteve te uredbe mogoče izpolniti le z nesorazmerno visokimi stroški v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi tehničnih značilnosti naprave, kar vključuje možnost, da ustrezna tehnologija ni dostopna na trgu, ali geografskega položaja ali lokalnih okoljskih razmer območja, na katerem je naprava, pri čemer pri oceni sorazmernosti upošteva tudi celokupni prispevek zmanjšanja emisij zaradi določitve strožjih mejnih vrednosti za naprave za sosežig na podlagi priloge 4 te uredbe;
 2. se v napravi uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike, kot so opisane v veljavnih zaključkih o BAT;
 3. določitev manj strogih mejnih vrednosti emisij ne povzroči znatnega onesnaženja in ohranja visoko raven varstva okolja kot celote, tako da predlagana manj stroga mejna vrednost emisij zagotavlja, da spoštovanje standardov kakovosti okolja iz zakona, ki ureja varstvo okolja, ni ogroženo;
 4. naprava ni na območju, kjer so že preseženi standardi kakovosti okolja glede na zakon, ki ureja varstvo okolja;
 5. naprava ni na zavarovanem območju narave v skladu z zakonom, ki ureja ohranjanje narave;
 6. so izpolnjene zahteve iz predpisov, ki urejajo odpadke in iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije.
- (3) Upravljavec izpolnjevanje zahtev iz 1. točke prejšnjega odstavka izkaže z oceno nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi za okolje v skladu z metodologijo iz priloge 5, ki je kot priloga sestavni del te uredbe, iz katere je razvidno, da so stroški vsaj 1,5-krat višji od koristi.
- (4) Upravljavec izpolnjevanje zahtev iz 2. do 6. točke drugega odstavka tega člena dokaže z dokazili k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.«.

7. člen

26. člen se črta.

8. člen

V prilogi 1 te uredbe se v 1. delu črta 2. točka.

9. člen

V prilogi 2 te uredbe se pri parametru »dioksini in furani (ng/l)« doda opomba »(c)«, ki se glasi: »^(c) Za določitev skupne koncentracije dioksinov in furanov v odpadni vodi se masne koncentracije dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo s faktorji toksične ekvivalence iz točke 1.4 iz 1. dela priloge 1 te uredbe.«.

10. člen

V prilogi 3 uredbe se v točki 1.4. na koncu tabele doda vrstica:

Hg	40%
----	-----

11. člen

Za prilogo 3 se dodata novi prilogi 4 in 5, ki sta kot priloga 1 in priloga 2 sestavni del te uredbe.

KONČNA DOLOČBA

12. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana,
EVA 2024-2570-0067

Vlada Republike Slovenije
dr. Robert Golob
predsednik

PRILOGA 1
»PRILOGA 4

1. Mejne vrednosti emisij v zrak za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije

Vse mejne vrednosti emisij se izračunajo po korekciji za volumski delež vodnih hlapov v odpadnih plinih na normne pogoje (temperatura 273,15 K in tlak 101,3 kPa).

Za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, se obratovalni monitoring emisij snovi v zrak za celotni prah, HCl, HF, NO_x, SO₂, CO, NH₃, TOC in Hg izvajajo kot trajne meritve, za druga onesnaževala pa kot občasne meritve.

Za določitev skupne koncentracije dioksinov in furanov se masne koncentracije dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo s faktorji toksične ekvivalence iz točke 1.4 1. dela priloge 1 te uredbe.

1.1. Mejne vrednosti za naprave za sosežig

Izmerjene emisijske vrednosti se preračunajo po korekciji za volumski delež vodnih hlapov v odpadnih plinih na normne pogoje pri 11-odstotnem deležu kisika v odpadnem plinu razen pri:

- a) sežiganju odpadnih mineralnih olj, določenih v predpisu, ki ureja odpadna olja, kjer se uporabi 3-odstotni delež kisika, in
- b) sežiganju ali sosežiganju odpadkov v s kisikom obogateni atmosferi, ki je določena glede na posamezni primer v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu z osmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.

Tabela 1.1: Dnevne povprečne mejne vrednosti emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
Celotni prah	5
TOC	10
CO	50
HCl	8
HF	1
NH ₃	10
SO ₂	40
NO _x	150
Hg	0,02

Tabela 1.2: Polurne povprečne mejne vrednosti emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³) A ¹	Mejna vrednost (mg/Nm ³) B ²
Celotni prah	30	10
TOC	80	10
CO		100
HCl	40	10
HF	4	1
SO ₂	200	50
NO _x	500	200

¹ Vrednosti v stolpcu A veljajo za vse polurne povprečne vrednosti.

² Vrednosti v stolpcu B veljajo za 97 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

Za ugotavljanje preseganja mejne vrednosti emisij v tretjem, četrtem in petem odstavku 10. člena te uredbe se uporabljajo vrednosti iz stolpca B te tabele.

Tabela 1.3: Mejne vrednosti skupnih emisij se uporabljajo kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine ter kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
Cd + Tl	0,02
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,3
Dioksini in furani	0,06 ng I-TEQ/Nm ³

1.2 Posebne določbe za peči v cementarnah, v katerih se sosežigajo odpadki

Vse vrednosti se normirajo pri 10-odstotnem deležu kisika.

Tabela 2.1: Dnevne povprečne mejne vrednosti skupnih emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
Celotni prah	5
TOC	10
CO	50
HCl	8
HF	1
NH ₃	10
SO ₂	40
NO _x	150
Hg	0,02

Tabela 2.2: Polurne povprečne mejne vrednosti emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³) A ¹	Mejna vrednost (mg/Nm ³) B ²
Celotni prah	30	15
TOC	80	50
CO	/	100
HCl	40	30
HF	4	2
SO ₂	200	75
NO _x	500	400

¹Vrednosti v stolpcu A veljajo za vse polurne povprečne vrednosti.

²Vrednosti v stolpcu B veljajo za 97 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

Za ugotavljanje preseganja mejne vrednosti emisij v tretjem, četrtem in petem odstavku 10. člena te uredbe se uporabljajo vrednosti iz stolpca B te tabele.

Tabela 2.3: Mejne vrednosti skupnih emisij se uporabljajo kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine in kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
Cd + Tl	0,02
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,3
Dioksini in furani	0,06 ng I-TEQ/Nm ³

Tabela 2.4: Letne povprečne mejne vrednosti:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
TOC	10
Hg	0,02

1.3 Posebne določbe za kurilne naprave, v katerih se sosežigajo odpadki

Vrednosti se normirajo za kurilne naprave na trda gorica, vključno z biomaso, pri 6-odstotnem deležu kisika, za tekoča goriva pa pri 3-odstotnem deležu kisika:

Vrednosti se normirajo na 11% kisika. Normirane vrednosti se uporabljajo kot mejne vrednosti, razen če zaključki o BAT za dejavnost naprave določajo strožje mejne vrednosti emisij.

Tabela 3.1: Dnevne povprečne mejne vrednosti skupnih emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³)
Celotni prah	5
TOC	10
CO	50
HCl	8
HF	1
NH ₃	10
SO ₂	40
NO _x	150
Hg	0,02

Tabela 3.2: Polurne povprečne mejne vrednosti emisij:

Onesnaževalo	Mejna vrednost (mg/Nm ³) A ¹	Mejna vrednost (mg/Nm ³) B ²
Celotni prah	30	15
TOC	80	50
HCl	40	30
HF	4	2
SO ₂	200	75
NO _x	500	400

¹Vrednosti v stolpcu A veljajo za vse polurne povprečne vrednosti.

²Vrednosti v stolpcu B veljajo za 97 % izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti v enem letu.

Za ugotavljanje preseganja mejne vrednosti emisij v tretjem, četrtem in petem odstavku 10. člena te uredbe se uporabljajo vrednosti iz stolpca B te tabele.

Tabela 3.3: Mejne vrednosti skupnih emisij se uporabljajo kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine in kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Onesnaževalo	Mejna vrednost
Cd + Tl	0,02 mg/Nm ³
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,3 mg/Nm ³
Dioksini in furani	0,06 ng I-TEQ/Nm ³

2. Mejne vrednosti emisij snovi v vode za naprave za sosežig odpadkov, ki so naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije

Za določitev skupne koncentracije dioksinov in furanov se masne koncentracije dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo s faktorji toksične ekvivalence iz točke 1.4 1. dela priloge 1 te uredbe.

V zvezi z odpadno vodo iz čiščenja odpadnih plinov (FGC) se mejne vrednosti emisij nanašajo na naključno vzorčenje (samo za neraztopljene snovi) ali dnevna povprečja, tj. 24-urne pretočno sorazmerne sestavljene vzorce. Časovno sorazmerno sestavljeno vzorčenje se lahko uporabi, če se dokaže zadostna stabilnost pretoka.

Za odpadno vodo, ki nastane pri čiščenju pepela z rešetke, se mejne vrednosti emisij nanašajo na enega od naslednjih dveh primerov:

- v primeru stalnih izpustov na dnevne povprečne vrednosti, tj. 24-urne pretočno sorazmerne sestavljene vzorce,
- v primeru šaržnih izpustov na povprečne vrednosti med trajanjem izpusta, odvzete kot pretočno sorazmerni sestavljeni vzorci, ali če je iztok ustrezno zmešan in homogen, kot naključni vzorec, odvzet pred izpustom.

Tabela 4: Mejne vrednosti emisij za neposredno odvajanje odpadne vode v vodotok, meritve enkrat mesečno, razen če je določeno drugače:

Parameter		Proces	Mejna vrednost
Neraztopljene snovi		FGC ^{1,3} / čiščenje pepela z rešetke ²	30 mg/l
Skupni organski ogljik (TOC), izražen kot C		FGC / čiščenje pepela z rešetke ²	40 mg/l
Kovine in polkovine	As in njegove spojine, izražen kot As	FGC	0,05 mg/l
	Cd in njegove spojine, izražene kot Cd	FGC	0,03 mg/l
	Cr in njegove spojine, izražene kot Cr	FGC	0,1 mg/l
	Cu in njegove spojine, izražene kot Cu	FGC	0,15 mg/l
	Hg in njegove spojine, izražene kot Cu	FGC	0,01 mg/l
	Ni in njegove spojine, izražene kot Ni	FGC	0,15 mg/l
	Pb in njegove spojine, izražene kot Pb	FGC / čiščenje pepela z rešetke ²	0,06 mg/l
	Sb in njegove spojine, izražene kot Sb	FGC	0,9 mg/l
	Tl in njegove spojine, izražene kot Tl	FGC	0,03 mg/l
	Zn in njegove spojine, izražene kot Zn	FGC	0,5 mg/l
Amonijev dušik, izražen kot N		čiščenje pepela z rešetke ²	30 mg/l
Sulfat, izražen kot SO ₄		čiščenje pepela z rešetke ²	1000 mg/l
Dioksini in furani		FGC ²	0,05 ng I-TEQ/l

¹ Meritve se izvajajo enkrat na dan.

² Najmanjša pogostost meritev je lahko enkrat na šest mesecev, če se dokaže, da so emisije dovolj stabilne.

³ Dnevno 24-urno merjenje pretočno sorazmerno sestavljenih vzorcev se lahko nadomesti z dnevnim merjenjem v naključnih vzorcih.

Tabela 5: Mejne vrednosti emisij za odvajanje odpadne vode v javno kanalizacijo, meritve enkrat mesečno, razen če je določeno drugače

Parameter		Proces	Mejna vrednost ¹
Kovine in polkovine	As in njegove spojine, izražen kot As	FGC	0,05 mg/l
	Cd in njegove spojine, izražene kot Cd	FGC	0,03 mg/l
	Cr in njegove spojine, izražene kot Cr	FGC	0,1 mg/l
	Cu in njegove spojine, izražene kot Cu	FGC	0,15 mg/l
	Hg in njegove spojine, izražene kot Cu	FGC	0,01 mg/l
	Ni in njegove spojine, izražene kot Ni	FGC	0,15 mg/l
	Pb in njegove spojine, izražene kot Pb	FGC / čiščenje pepela z rešetke ²	0,06 mg/l
	Sb in njegove spojine, izražene kot Sb	FGC	0,9 mg/l
	Tl in njegove spojine, izražene kot Tl	FGC	0,03 mg/l
	Zn in njegove spojine, izražene kot Zn	FGC	0,5 mg/l
Dioksini in furani		FGC ²	0,05 ng I-TEQ/l

¹ Mejne vrednosti se ne uporabljajo, če je nadaljnja čistilna naprava za odpadno vodo ustrezno zasnovana in opremljena za zmanjšanje količine zadevnih onesnaževal in če to ne povzroča večjega onesnaženja v okolju.

² Najmanjša pogostost meritev je lahko enkrat na šest mesecev, če se dokaže, da so emisije dovolj stabilne.«.

PRILOGA 2

»PRILOGA 5

Ocena nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi za okolje

Ocena nesorazmerno visokih stroškov v primerjavi s koristmi za okolje (v nadaljnjem besedilu: ocena) iz tretjega odstavka 10.b člena te uredbe mora biti pripravljena strokovno, na podlagi verodostojnih podatkov in v skladu z naslednjimi merili:

1 Glede stroškov:

- 1.1 Stroški so stroški izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in vključujejo stroške kapitala in obratovalne stroške. Širši družbeni ali gospodarski stroški niso vključeni.
- 1.2 Ovrednotenje stroškov je kvantitativno, podpira pa ga kvalitativna ocena.
- 1.3 Stroški, ki se upoštevajo pri oceni:
 - a) predstavljajo stroške neto vrednosti po odbitku vseh finančnih prejemkov zaradi uporabe najboljših razpoložljivih tehnik;
 - b) vključujejo stroške dostopa do finančnega kapitala, potrebnega za financiranje najboljših razpoložljivih tehnik;
 - c) se izračunajo z uporabo diskontne stopnje, da bi se upštevale razlike v denarni vrednosti skozi čas.
- 1.4 Ocena jasno opredeljuje vir stroškov in metode, uporabljene za njihov izračun, vključno z diskontno stopnjo iz podtočke c točke 1.3 te priloge in oceno negotovosti, povezanih z oceno stroškov.
- 1.5 Stroške, ki jih ovrednoti upravljavec, ministrstvo oceni na podlagi informacij drugih virov, kot so ponudniki tehnologije, strokovno pregledane raziskave, strokovne presoje ali podatki iz drugih naprav, v katerih so bile nedavno nameščene najboljše razpoložljive tehnike.

2 Glede koristi za okolje:

- 2.1 Koristi za okolje so koristi za okolje zaradi izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.
- 2.2 Ovrednotenje koristi za okolje je kvantitativno (v finančnem smislu), podpira pa ga kvalitativna ocena. Ugotovljeni stroški škode zaradi onesnaževanja se uporabljajo, kadar so na voljo. Za kvalitativno ekonomsko vrednotenje vplivov emisij na okolje (v finančnem smislu) se uporabljajo najnovejše finančne vrednosti teh vplivov kot jih za Slovenijo določa Evropska agencija za okolje, z uporabo dveh različnih metod: vrednost statističnega življenja (VSL) in vrednost leta življenja (VOLY).
- 2.3 Pri oceni koristi za okolje se upošteva diskontna stopnja, uporabljena za vse denarne prejemke, s katero se upoštevajo razlike v vrednosti za družbo skozi čas. Uporablja se diskontna stopnja kot je določena v predpisih, ki urejajo pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ.
- 2.4 Ocena jasno opredeljuje vir informacij o koristih za okolje in metode, uporabljene za izračun koristi za okolje, vključno z diskontno stopnjo iz podtočke c točke 1.3 te priloge in oceno negotovosti, povezanih z vrednotenjem koristi za okolje.
- 2.5 Koristi za okolje, ki jih ovrednoti upravljavec, ministrstvo oceni na podlagi strokovne presoje ali podatkov drugih naprav, v katerih so bile nedavno nameščene najboljše razpoložljive tehnike.

3 Glede nesorazmernost stroškov v primerjavi s koristmi za okolje:

- 3.1. Za namene določitve, ali obstaja nesorazmernost, se primerjajo stroški izpolnjevanja ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, in koristi takega izpolnjevanja.
- 3.2. Mehanizem primerjave vključuje naslednje elemente:
 - a) metodo za obravnavanje negotovosti pri ocenjevanju stroškov in koristi za okolje;
 - b) navedbo razlike, za katero stroški presegajo koristi za okolje.
- 3.3. Če stroškov ni mogoče oceniti, ker tehnologija, ki bi omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, še ni razvita ali je v fazi razvoja, in ekonomsko-finančna

ocena stroškov razvoja do faze industrijske uporabe ni smiselna zaradi prevelikega razpona in prevelike negotovosti, se šteje, da je strošek nesorazmerno višji od koristi. V tem primeru mora ocena vsebovati:

- a) verodostojne podatke s strani vsaj treh proizvajalcev, ki vključujejo reference proizvajalca, iz katerih je razvidno, da je že inštaliral podobno tehnologijo na industrijski ravni in opis faze razvoja tehnologije, ki bi upravljavcu ob uspešnem razvoju tehnologije omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, ali
- b) mnenji dveh strokovnih ustanov, ki se ukvarjata s področjem zniževanja industrijskih emisij na ravni EU, iz katerih je razvidno, da tehnologija, ki bi omogočala doseganje mejnih vrednosti v skladu s prilogo 4 te uredbe, ni dostopna na trgu. Mnenji morata vsebovati tudi navedbo obstoječe tehnologije, ki omogoča največji približek mejnim vrednostim iz priloge 4 te uredbe.«.